

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Teresa Czajewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Zielińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2023 roku w P.

sprawy z powództwa M. G. (1), reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. G. (2)

przeciwko R. G.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty od pozwanego R. G., posiadającego numer PESEL (...), na rzecz jego małoletniej córki M. G. (1), urodzonej (...), posiadającej numer PESEL (...), których wysokość ostatnio ustalono ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Puławach w dniu 30 stycznia 2008 roku, w sprawie sygn. akt III RC 19/08, a następnie utrzymano wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 10 września 2008 roku w sprawie sygn. akt III C 1734/08, z kwoty po 250 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, płatne z góry do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej M. G. (2), posiadającej numer PESEL (...), do dnia 15 –go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości określonej w obwieszczeniu Ministra Sprawiedliwości ogłoszonego na podstawie art. 481 § 2⁴ kodeksu cywilnego w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 9 listopada 2022 roku;

II. wyrokowi w punkcie I nadaje klauzulę natychmiastowej wykonalności;

III. w pozostałej części powództwo oddala;

IV. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi;

V. nie obciąża pozwanego R. G. nie uiszczoną opłatą od pozwu, którą przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 267/22

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 9 listopada 2022r. (data prezentaty) przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda, M. G. (2), wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego R. G., na rzecz małoletniej M. G. (1), urodzonej (...), które zasądzone były w kwocie 250 zł miesięcznie prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach, sygn. akt III RC 19/08, do kwoty 900 zł miesięcznie, płatne do 15 dnia każdego miesiąca, do rąk przedstawicielki ustawowej powódki wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku nieterminowych płatności rat. (pozew- k. 3)

W piśmie uzupełniającym braki formalne pozwu zostało podniesione, iż alimenty mają być płatne z góry, poczynając od dnia wniesienia pozwu czyli od 9.11.2022 roku. (pismo- k. 9)

W odpowiedzi na pozew pozwany podniósł, iż nie zgadza się na podwyżkę alimentów. (odpowiedź na pozew- k. 19)

Na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2023 roku przedstawicielka ustawowa powódki poparła powództwo, pozwany uznał powództwo do kwoty po 400 zł. (protokół- k. 67)

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Sąd Okręgowy w Lublinie III Wydział Cywilny Rodzinny w punkcie III wyroku z dnia 10 września 2008 roku w sprawie sygn. akt III C 1734/08 pozostawił w dotychczasowej wysokości alimenty ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Puławach dnia 30 stycznia 2008 roku w sprawie sygn. akt III RC 19/08 od pozwanego R. G. na rzecz jego małoletniej córki M. G. (1) w kwocie po 250 zł miesięcznie, ustalając, że będą one płatne na dotychczasowych warunkach. (dowód: wyrok- k. 29 akt SO w Lublinie sygn. akt III C 1734/08).

W dacie ostatniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego małoletnia powódka M. G. (1) miała rok, rozwijała się prawidłowo, mieszkała z matką.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki, M. G. (2), miała niespełna 21 lat, pracowała w restauracji jako kucharz, zarabiała 1126 zł miesięcznie brutto, po wyprowadzce od męża zamieszkała wraz z córką u swoich rodziców.

Pozwany R. G. miał 31 lat, podejmował prace dorywcze na budowie, deklarował uzyskiwanie z tego tytułu zarobków na poziomie 1.000 zł miesięcznie, na terenie gminy K. nie posiadał gospodarstwa rolnego.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia małoletniej – k. 5, kopia zaświadczenia z UG- k. 14, zeznania stron na rozprawie w dniu 10.09.2008 r. – k. 25-27 akt SO w Lublinie sygn. akt III C 1734/08).

Aktualnie małoletnia powódka M. G. (1) ma 15 lat i 7 m-cy. Jest uczennicą I klasy liceum plastycznego, od poniedziałku do piątku mieszka w internacie, opłaty za wyżywienie i internat wynosiły: za wrzesień 2022 roku 500 zł, za październik 2022 roku 364 zł, za listopad 2022 roku 334 zł, za grudzień 2022 roku 128 zł, a za luty 2023 roku- 402 zł. Matka małoletniej ponosi pozostałe koszty jej utrzymania, w tym koszty związane z zakupem książek i przyborów szkolnych, w tym przyborów plastycznych, a także daje córce kieszonkowe w kwotach 60 zł -70 zł miesięcznie. Ponadto ponosi ona koszty związane z prywatnym leczeniem stomatologicznym córki. (dowód: kopia pokwitowania opłat za internat- k. 56, zaświadczenie- k. 57, faktury- k. 53-55, k.58-62).

Obecnie przedstawicielka ustawowa małoletniej M. G. (2) ma ukończone 35 lat, zatrudniona jest na czas określony od dnia 10.09.2021 roku do dnia 31.12.2023 roku, na stanowisku kucharza w OKRĄGLAK cafe. Jej wynagrodzenie za miesiąc grudzień 2022 roku wyniosło 1.217,12 zł netto, natomiast za miesiąc styczeń 2023 roku - 2.055,36 zł netto. W 2022 roku M. G. (2) uzyskała przychód w wysokości 18.584,78 zł. Na terenie gminy K. D. nie posiada ona żadnych nieruchomości, jest właścicielką samochodu osobowego S. (...) - rok produkcji 2002. Przedstawicielka ustawowa małoletniej ponosi koszty utrzymania mieszkania, w tym opłaty za prąd – 120 zł co drugi miesiąc, telefon i Internet - ok. 100 zł, opłaty za śmieci - 46 zł. (dowód: zaświadczenie z UG- k. 48, kopia umowy sprzedaży- k. 49, zaświadczenia- k. 50-51, kopia PIT-11- k. 52, wyjaśnienia i zeznania M. G. (2)- k. 65-66).

Pozwany R. G. ma ukończone 45 lat, od dnia 4 lipca 2017 roku jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna, na terenie gminy K. nie posiada gospodarstwa rolnego. Pozwany od około 3 miesięcy nie podejmuje prac zarobkowych, uprzednio podejmował prace dorywcze w sektorze budowlanym, a jego dochód kształtował się na poziomie 2.000 zł - 3.000 zł. R. G. nie posiada orzeczenia o niezdolności do pracy, zamieszkuje z matką, dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania w kwocie po 300 zł miesięcznie. (dowód: zaświadczenie z PUP- k. 20, zaświadczenie z UG- k. 21, wyjaśnienia i zeznania R. G.- k. 66-67)

P owyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty lub kopie dokumentów znajdujące się w niniejszych aktach, a także w dołączonych aktach Sądu Okręgowego w Lublinie - III C 1734/08 .

Ponadto ustalenia faktyczne Sąd oparł również o zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki M. G. (2) i pozwanego R. G..

Sąd nie dał jednak wiary zeznaniom M. G. (2) w części dotyczącej poniesienia przez nią kosztów zakupu pościeli i książek dla małoletniej na kwotę 1.500 zł oraz kosztów zakupu przyborów plastycznych i szkolnych na kwotę 1.000-1.500 zł, gdyż wydatki w takiej kwocie nie zostały należycie udowodnione.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (art. 133 i 135 k.r.o.). Zmiana zatem "stosunków" tak pojmowanych jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1974 roku, sygn. akt II Co 9/74, Lex nr 7560). Nie każda zmiana skutkuje zmianą orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana musi być istotna i trwała. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwałe, dotyczą okoliczności zasadniczych i wyczerpują te przesłanki, które w sposób istotny wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy podkreślić, że małoletnia M. G. (1) nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać. Małoletnia ma 15 lat i 7 m-cy, nie posiada majątku, z którego dochody wystarczyłyby na pokrycie kosztów jej utrzymania i wychowania. Po stronie każdego z rodziców małoletniej powódki istnieje zatem obowiązek dalszego jej alimentowania.

Nie ulega również wątpliwości, że po stronie małoletniej powódki nastąpiła trwała zmiana stosunków, polegająca na zwiększeniu jej usprawiedliwionych potrzeb, a tym samym kosztów związanych z zaspakajaniem tych potrzeb.

Sąd Rejonowy w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w postanowieniu z dnia 1 czerwca 1965 r., sygn. akt I CZ 135/64, zgodnie z którym już sama różnica wieku dzieci spowodowana upływem czasu od daty wydania wyroku zasądającego alimenty, co do zasady uzasadnia wzrost potrzeb związany z uczęszczaniem do szkoły, uczestnictwem w dodatkowych odpłatnych zajęciach itp., co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia związanych z tym zwiększonych wydatków. Należy podnieść, że w niniejszej sprawie od czasu zasądzenia alimentów w dotychczasowej wysokości upłynęło ponad czternaście lat. W tym czasie niewątpliwie wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki, a także w odpowiednim zakresie wzrosły koszty związane z ich zaspokajaniem. Zbędnym jest przy tym przedstawianie szczegółowych wyliczeń dotyczących najbardziej podstawowych potrzeb życiowych powódki, gdyż oczywistym jest, że potrzebuje ona wyżywienia, musi mieć zapewnioną odzież, obuwie, środki czystości i higieny, a także z uwagi na wiek - przybory szkolne. Poza tym wzrost kosztów utrzymania związany jest nie tylko z ogólnym rozwojem dziecka, a także ze wzrostem cen towarów i usług.

Oczywistym jest również, że usprawiedliwione potrzeby rocznego dziecka, a co za tym idzie koszty jego utrzymania, kształtują się zupełnie inaczej, niż potrzeby i koszty utrzymania 15 letniej dziewczyny. Aktualnie małoletnia powódka M. G. (1) ma 15 lat i 7 m-cy i jest uczennicą I klasy liceum plastycznego. W związku z powyższym pojawiły się nowe koszty związane z jej edukacją, w tym koszty zakupu książek i przyborów szkolnych, a także z uwagi na kierunek edukacji - przyborów plastycznych. Bez wątpienia generuje to koszty, które nie istniały w dacie ostatniego ustalania obowiązku alimentacyjnego. Ponadto należy wskazać, iż małoletnia od poniedziałku do piątku mieszka w internacie, co generuje dodatkowe koszty związane z ponoszeniem opłat za wyżywienie i internat, które średnio wynoszą około

450 zł miesięcznie. Dodatkowo przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki ponosi koszty związane z prywatnym leczeniem stomatologicznym córki.

W tej sytuacji oczywistym jest, że alimenty w dotychczasowej kwocie - to jest po 250 zł miesięcznie, nie wystarczają na zaspokojenie aktualnych usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki.

W rozpoznawanej sprawie strona powodowa zażądała od pozwanego alimentów w kwocie po 900 zł miesięcznie. W ocenie Sądu, żądanie to jest jednak zbyt wygórowane i nie zostało należycie udowodnione. Strona powodowa nie oszacowała średnich miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej M. G. (1) i nie wykazała ponoszenia wskazywanych przez nią kwot na zaspokojenie potrzeb małoletniej powódki, tym samym nie wykazała również, że pozwanego powinna obciążać kwota 900 zł z tytułu partycypowania przez niego w kosztach utrzymania małoletniej.

W toku postępowania M. G. (2) wykazała tylko wysokość kosztów związanych z opłatami za internat, jak również fakt ponoszenia kosztów związanych z edukacją małoletniej, oraz z prywatnym leczeniem stomatologicznym. Strona powodowa nie udowodniła jednak należycie wysokości kosztów tego leczenia (przedłożone do akt sprawy paragony świadczą jedynie o fakcie wykonania usługi, natomiast nie wynika z nich na rzecz kogo została ona wykonana, nie wynika to również ze złożonego do akt sprawy zaświadczenia, które stwierdza jedynie, że małoletnia powódka jest w trakcie leczenia stomatologicznego). Również za nieudowodnioną Sąd uznał wysokość kosztów zakupu dla małoletniej pościeli i książek, wskazywanych przez stronę powodową na kwotę 1500 zł, jak również wysokość zakupu przyborów plastycznych i szkolnych dla małoletniej wskazywanych na kwotę 1.000-1.500 zł

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, stanowiska stron oraz kierując się doświadczeniem życiowym i zawodowym Sąd uznał, że kwota po 700 zł miesięcznie jest sumą odpowiednią do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki w części obciążającej pozwanego.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych jest podwójnie uzależniony – z jednej strony zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zaś z drugiej strony – od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego a zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego wyraża się tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspakajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

Należy przy tym podkreślić, że Sąd Najwyższy wielokrotnie w swoich orzeczeniach wskazywał, że możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku, sygn. akt III CZP 91/87, OSNC 1988/4/42). Tym samym poziom możliwości zarobkowych pozwanego wyznacza poziom dochodów, jakie pozwany mógłby uzyskać, przy pełnym wykorzystaniu swoich sił fizycznych i zdolności umysłowych.

Pozwany R. G. zeznał, że nie pracuje od trzech miesięcy, z uwagi na pojawiające się u niego dolegliwości bólowe, jednak, jak wyjaśnił jednocześnie, sytuacja ta trwa już pół roku, tymczasem pozwany nie podejmuje działań w celu uzyskania poprawy swojego stanu zdrowia, bądź ustalenia stopnia ewentualnej niezdolności do pracy i uzyskania związanych z tym świadczeń. Na chwilę obecną należy zatem ustalić, że jest on osobą zdolną do pracy, a jego możliwości zarobkowe ocenić należy na podstawie dotychczas uzyskiwanych przez niego dochodów, które zgodnie z jego zeznaniami wynosić miały około 2 000 – 3 000 zł miesięcznie. W konsekwencji należało uznać, że kwota ustalonych alimentów, to jest kwota po 700 zł miesięcznie, jest adekwatna do poziomu jego możliwości zarobkowych i majątkowych.

Należy również podnieść, że obowiązek alimentacyjny ciąży na obydwójgu rodzicach. Tym samym również matka małoletniej powódki powinna podejmować działania, mające na celu zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb jej córki w zakresie odpowiednim do ciężącego również na niej obowiązku alimentacyjnego, zwłaszcza, że mając na

uwadze wiek małoletniej , jej możliwości zarobkowe są większe, niż uprzednio, gdy sprawowała opiekę nad rocznym dzieckiem.

Mając wszystkie powyższe okoliczności na uwadze Sąd podwyższył alimenty od pozwanego R. G. na rzecz jego małoletniej córki M. G. (1) do kwoty po 700 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia pozwu, to jest od dnia 9 listopada 2022 roku.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako niezasadne.

Wyrokowi w punkcie I Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności w oparciu o treść art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajduje swoją podstawę w normie art. 100 k.p.c. zgodnie, z którym w razie tylko częściowego uwzględnienia żądania, koszty będą wzajemnie zniesione.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i przejął je na rachunek Skarbu Państwa.